

Sygn. akt IV KO 108/20

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 listopada 2020 r.,
sprawy **E. M.**

skazanej z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 18 lutego 2010 r., sygn. II AKa (...)

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w T.

z dnia 30 czerwca 2009 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił

**odmówić przyjęcia wniosku E.M. wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 24 września 2020 r. (data wpływu 30 września 2020 r.) E. M. wniosła o wznowienie postępowań w kilku sprawach karnych z jej udziałem, w tym postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w T. z dnia 30 czerwca 2009 r., sygn. II K (...) z mocy którego została uznana za winną popełnienia przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za co wymierzono jej karę dożywotniego pozbawienia wolności. Wyrok, zaskarżony przez obrońcę oskarżonej, został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 lutego 2010 r., sygn. II AKa (...). Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 12 stycznia 2011 r., sygn. IV KK 252/10, oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację wniesioną przez obrońcę skazanej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanej do usunięcia jego braków formalnych i bez próby ich usunięcia poprzez wyznaczenie obrońcy z urzędu. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U.2013, poz. 1247) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochozącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo E. M. nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania ujęte w art. 540 § 1 – 3 k.p.k. Skazana w złożonym wniosku ponownie podjęła próbę podważenia wyroków wydanych w

sprawie przez sądy I i II instancji, odwołując się do argumentacji wykorzystywanej we wcześniejszych wnioskach o wznowienie wskazanego powyżej postępowania, w szczególności faktu, że sama straciła syna, a także, iż była ofiarą wykorzystywania seksualnego przez policjanta. Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniach: z dnia 9 grudnia 2015 r., IV KO 90/15; z dnia 26 kwietnia 2016 r., IV KO 20/16 oraz z dnia 9 grudnia 2016 r., IV KO 90/16, z dnia 23 lutego 2017 r., sygn. akt IV KO 8/17, z dnia 22 lutego 2018 r., sygn. akt IV KO 4/18, z dnia 6 czerwca 2018 r., sygn. akt IV KO 39/18, z dnia 16 października 2018 r. sygn. akt IV KO 70/18 oraz z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt IV KO 7/19, wszystkie te wnioski E. M. o wznowienie postępowania uznał za oczywiście bezzasadne. Także Sąd Apelacyjny w (...) uznał, że sprawstwo skazanej jest poza sporem, czego nie kwestionowała także obrona, koncentrując się na kwestii zdolności skazanej do ponoszenia przez nią odpowiedzialności karnej, w aspekcie stanu jej zdrowia psychicznego.

Analiza aktualnie złożonego wniosku wskazuje, że E. M. nie odwołuje się do żadnych nowych argumentów, które uzasadniałby wznowienie postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności w rozumieniu przepisu art. 545 § 3 k.p.k.